ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 22 ФЕВРУАРИЙ 1925 ГОД БРОЙ 80.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатницата „Свѣтлина"–Марангозовъ–Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скрѣбни—100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв. на □ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

Г-ца Еленка А. Бояджиева
и
Д-ръ Иванъ п. Атанасовъ
ВѢНЧАНИ.
8 февруарий 1925 година.
Сливенъ. Ямболъ.

СКРЪБНА ВЕСТЬ.

Централното управление на Съюза на провинциалнитѣ журналисти въ България съобщава съ неизразима горесть, че снощи падна убитъ отъ подла и злодейска ржка единъ великъ българинъ, преданъ ратникъ на родната журналистика и видѣнъ публицистъ,

професоръ НИКОЛА МИЛЕВЪ

Директоръ на в. „Слово" и председатель на дружеството на столичнитѣ журналисти.

Още една нова жертва падна предъ олтаря на отечеството!
Още единъ честенъ и непродаденъ синъ на родната майка отлетѣ въ царството на вѣчността!
Спи спокойно скжпи колеге и учителю! Ние, провинциалнитѣ журналисти, понасяйки сь скрьбь твоята преждевременна смрьть, кльнемъ се предь незасьхналата ти още крьвь, че тьрдо и смѣло ще следваме пжтя на твоето безпримерно самопожертвуване,
Бжди да те прости!

Гр. Плѣвенъ, 13 февруарий 1925 год

ОТЪ СЪЮЗА

БЮРО ЗА ВСИЧКО
СТЕФАНЪ СЛАВОВЪ — СТ.-ЗАГОРА
Всѣкакви величини масивни, ськретни, елегантни
ЖЕЛѢЗНИ ОГНЕОПОРНИ КАСИ
за пари и ценни книжа. Цени конкурентни.
2—2

Продава се американско лозе
1200 кютюкя — деветгодишно на 4 километра по Сливенското шосе.
Споразумение редакцията. 1—3

ПРОДАВАТЪ СЕ 230 акции отъ Акционерна Банка «Икономия»—Ямболъ на износна цена. Споразумение **Синове Лазаръ С. Коенъ**—Ямболъ—ул. «Търговска» № 58. 9—10

ШЕВНИ МАШИНИ
„ГРИТЦИЕРЪ"
отъ всички видове и за отлична бродерия.
ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ всички размѣри
Части за гореизброенитѣ въ **ДЕПОЗИТЪ**
при **АНДОНЪ Г. КОЙКОВЪ**
срѣщу дот. „Стара Америка". 7—10

ПЕЧАТИ!
КАУЧУКОВИ: съ съдържание отъ 1 до 5 и повече редове до 8 см. дължина и кржгли.
МЕТАЛИЧЕСКИ: Бланкови съ и безъ гербъ, кржгли, лента и овални съ семплъ и сложни фигури, подписи (факсимилета) и пр. за учреждения, училища, банки, дружества, кантори, разни участъци, търговци, братства, лѣкари, адвокати и др.
За поржчки съ мостри и опредѣлени цени при **Иванъ К. Марангозовъ**—печ. „СВѢТЛИНА" — Ямболъ.

Рекламирайте чрезъ в. „Тракиецъ"

ЛЮЦЕРНА.

За прехрана на добитъка си нашитѣ земледѣлци си набавятъ нужното сѣно отъ ливадитѣ си, които се казватъ естествени, понеже отъ само себе си растатъ, безъ да ги е посадилъ човѣкъ.

Тия ливади, колкото и да сж сбри, ако не сж близо до вода, често страдатъ отъ суша и изманватъ земледѣлцитѣ въ надеждата имъ да иматъ добро и много сѣно за прехрана на добитъка си.

Освенъ това има много села, на които мѣрата е тъй малка и на такова мѣсто, че като нѣматъ естествени ливади, сж принудени да си купуватъ сѣно, а поради липсата на пасища, да пращатъ добитъка си по други села, като плащатъ за това и известна такса.

За да избегнатъ всички тия случаи на недостигъ отъ храна за добитъка си, на умнитѣ земледѣлци е дошла идеята да си направятъ изкуствени ливади, които посѣватъ съ най-отбрани и плодовити треви.

Между тия треви като най--бързорастящa, най-приходна и устойчива на суша се е оказала люцерната, една трева, която прилича на детелината (трефиля) по вида на листата си, само че е много по-висока.

Най-добра става люцерната на средно тежки, варовито глинести и дълбоки земи, които да сж наведени повече на югъ, отколкото къмъ северъ; затова, когато избираме мѣстото, трѣбва да имаме тѣзи условия предъ видъ. Мѣстото опредѣлено за люцерна се преорава дълбоко на есень и на пролѣтъ се разорава плитко, следъ което се пристжпва къмъ сеидба.

Тъй като пърната годи-на има слаби корени и се има се опасность, ако се сѣе сама, да пострада отъ суша, най-добре е тя да се посѣе заедно съ друго покривно растение.

Рано на пролѣтъ отиваме на разораната още презъ есеньта нива и посѣваме *подъ орало или плугъ* цѣлото мѣсто съ ечмикъ или овесъ, като хвърлимъ 8 — 10 килограма на декаръ. Следъ това вземаме люцернено семе и го смесваме съ малко пѣсъкъ, за да се хвърли по-лесно, защото е много ситно; посѣваме го върху ячмика или овеса, като гледаме да се падне по 2 — 3 килограма на декаръ; заравяме семето съ тръненъ влакъ (грапа) и затискаме нивата съ валякъ, за да може после по-лесно да се коси.

Въ късо време ечемика (овеса) и люцерната поникватъ, но ечмика (овеса), както бързо растящъ, надминава люцерната и я пази отъ слънцето. Щомъ прецъфти ечмика (овеса), безъ да го чакаме да узрѣе, го покосяваме заедно съ порастнала люцерна.

На втората година люцерната остава сама да расте и, щомъ цъвне, се покосява, изсушава и събира. Презъ тази година люцерната може два пжти да се коси, а по-нататъкъ и 4 и 5 пжти и това продължава до 9-та и 10-та година, следъ което люцерновата ливада почва да слабѣе и се разорава.

Отъ горното се вижда, че люцерновитѣ ливади сж едно голѣмо улеснение за тѣхъ.

Всѣки земледѣлецъ, който има 5 декара посета люцерна, ще може да покоси 7—8 кола хубаво сухо люцерново семе. Ако ливадата е близо до село, земледѣлеца може постоянно да коси отъ нея и да храни съ сочна храна добитъка си и най-сетне може да си купи една мѣчче на крава отъ тия породи, които даватъ на день по 10—15 литри мѣлко и вмѣсто да я праща на паша, за да се връща гладна, ще може съ люцерна да я храни и да взема ежедневно 80—100 лева отъ нея

Люцерната не трѣбва да се дава росна на добитъцитѣ, защото добитъкъ, който се е напасалъ въ люцернова ливада и съ токущо покосена люцерна, се подува. Въ такъвъ случай добитъка се лѣкува по следния начинъ: взема се 15 грама амонякъ, налива се въ 1 литръ вода и това лѣкарство се налива съ шише въ устата на добитето да го изпие.

Люцерновото семе е скжпо и се доставя отъ разни магазини (Плѣвенъ, Гор.-Орѣховица и др), обаче може да се достави и отъ постояннитѣ комисии, но желающитѣ трѣбва да съобщатъ за това най-късно до края на януарий.

Като излагаме горното, вѣрваме, заинтересованитѣ земледѣлци ще почнатъ да сѣятъ люцерна, за да иматъ винаги хубаво сѣно за добитъка си.

В.

НАРОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

Младия професоръ по германска филология, г. Д ръ К. Гълбовъ, чете миналата седмица три сказки въ народния ни университетъ. Да се дадатъ въ резюме въ една кратка бележка — не може, безъ да се профанирать темитѣ му, поради широтата на обосновката, която изисквать. Сказчика разполага съ строенъ езикъ и отлична дикция — задъ които на внимателното ухо се хвърля отвеждащъ и блѣстящата му мисъль.

1. Първата сказка бѣше върху епоханата теза на немския математикъ-философъ *Освалдъ Шпенглеръ за близкия край на западната култура.* Основнитѣ линии на тая теза сж, че свързано развитие и преливане една въ друга — а, изолирани цѣтъ-организми съ самостоятелни: младость, зрѣлость и старость — осадени на смьрть, както всѣко биологично явление. Тая обща сждба на културитѣ — да преминаватъ пресѣ фазитѣ на зараждането, разцвѣта и залѣзването — позволява да се правятъ сравнения между известни явления въ тѣхъ. Критичното око на Шпенглера открива паралелни признаци въ тая затворена сждба — което му подсказва — чрезъ едно такова сравнително изучване, особено между античната и западноевропейска култури — да гадае известни нѣща относно възрастта и края на последнята. Именно: Шпенглеръ мисли, че нашата култура е преживѣла своето лѣто въ преломения вече фаустовски култнежъ къмъ Безкрая—най-висшъ изразъ на който се явява безплътната контрапунктична музика и диференциалната и интегрална математика. Сега културата ни се намира въ зимата си, и въ-ви къмъ залѣзъ—тъй като творческия полетъ наслѣкждe се е смѣнилъ съ епигонство—подобно въ александрийската епоха следъ разцвѣта на античната мисьль. Одухотворената култура отстѣпва мѣстото на безжизнената цивилизация. Такава е сждбата на всѣка култура — и затова Шпенглеръ препоржва не песимизмъ—а спокойно и ясно «като на лѣкарь» съзнание за неизбѣжната смьрть (което пакъ по аналогични пресмѣтания ще настали къмъ 2200 г.)—и оттукъ: примирителната задача на хората отъ тая култура: да сътворятъ максималната материална цивилизация. Едно обещание за начало на идната култура Шпенглеръ отчасти вижда въ възхода на славянството.

г. Гълбовъ направи умѣла критика на Шпенглеровитѣ единостранчивости: да видиш горнитѣ заключения, сравнявайки западната куатура само съ античната; да пренебрѣгва доволно чисто, съвсѣмъ не епигонски явления въ наши дни, както Бергсон, Айнщайнъ, Гаусъ и пр.; социализма, както мисли Шпенглеръ не е само свѣтовенъ «империя-

лизмъ» а желание да се дадатъ на всички по-добри условия за сѫществуване — при което, културата, може би, би добила другъ обликъ. На края, лектора намира, че въ задачата на славянството ние има да изиграемъ една не малка роль — което не трѣбва да забравяме.

2. *Изкуството като двигатель на духовната еволюция — съ огледъ на нашата действителность.*

Искуството, като явление въ духовния животъ — би трѣбвало да има своя смисълъ и цель. Основенъ проблемъ е опредѣлението за кого е изкуството: за твореца или за колектива. Колектива храни обикновенно едно егоистично желание: твореца съзнателно да има предъ видъ неговитѣ купнежи. Но, истинското изкуство се ражда само когато бжде непринудено дѣло на твореца заради върховенството на творческия актъ. Въ сжщото време, по сила на родственитѣ връзки на твореца съ колектива, индивидуалното дѣло на първия е придружено и отъ единъ свърхиндивидуаленъ моментъ: то обслужва развитието на колектива и то толкова по-пълно, колкото по-непринудено, по-самобитно е творчеството на индивида, — който тукъ се явява като водачъ къмъ нови хоризонти. На тая подсъзнателна любовь — колектива обикновенно отговаря съ съзнателна неприязънь къмъ напредничавитѣ свои синове. Но въ силата на духовното стълкновение между индивидъ и коликтивъ, лежи силата на потика за духовната еволюция и на двамата. Превъзходството на индивидуалното дѣло, обаче, не трѣбва да се изразява въ «дивашки индивидуализъмъ», както това се забелезва у насъ. Криворазбрания индивидуализъмъ на Ницше покварн нашата интелигенция, притжпи я въ маниашко самодоволство и я отчужди отъ оная живителна основа — любвеобилнитѣ връзки съ която могатъ единствено да подхранватъ едно върховно творчество.

3. *Творчеството на Н. Райновъ.* Лектора има най-положително отнасяне къмъ творчеството на тоя нашъ почти най голѣмъ писатель. Материята бѣше специална, затова ограничаваме предаването й.

За Музикалното д-во „Гусла".

Самия фактъ, че музикалното д-во «Гусла» ще постави не слѣдъ дълго време на сцена голѣмата драматическа опера «Тахиръ Беговица» отъ известния български музикаленъ деецъ и композитъ Дим. х. Георгиевъ — говори най-красноречиво за две нѣща: 1. че д-во «Гусла», издигайки се все по-вече и по-вече въ музикално отношение, макаръ и да сѫществува отъ нѣколко месеца, се уформява като голѣмъ музикаленъ крѫгъ, който въ скоро време ще съперничи на много отъ своитѣ събратя отъ голѣмитѣ провинциални градове и 2. че нашата музикална публика става по-взискателна и чувства нуждата отъ по-значителни постижения, на каквито скоро може би ще има случая да се наслаждава.

Операта «Тахиръ Беговеца», за разлика отъ оп. «Каменъ и Цена», която съдържа въ голѣма доза чуждъ елементъ, е чисто българско творение, тъй като цѣлата е изплетена съ свѣжи и меланхолни народни пѣсни, въ който се чувства непосрѣдствено туптежа на печалното българско сърце.

Централнитѣ роли отъ операта ще се застжпватъ отъ познатитѣ наши музикални сили во главе съ г-да Петко Чавдаровъ и Тодоръ Ж. Тодоровъ, следъ тѣхъ г-цитѣ Ф. Апостолова, А. Петрова и г-нъ Кирилъ Бояджиевъ плюсъ останалитѣ безименни музикални труженници, каквито, безъ съмнение, ги има у насъ — въ Ямболъ.

Цельта на настоящата бележка не е да издига кумири и да възвеличава таланти, а да обърне вниманието на обществото, което не рѣдко остава неотзивчиво къмъ хубавитѣ културни начинения, да даде своята подкрепа за преуспѣването на тая благородна и придружена съ спънки инициатива — дѣлото за напредъка на «Гусла».

При това, безъ да предричаме моралния успѣхъ на дружеството, трѣбва да бѫдемъ сигурни, че безкористнитѣ усилия, които се полагатъ отъ рѫководителитѣ му, могатъ да ни бѫдатъ единствена и сигурна гаранция за най-блѣскави резултати. Затова повтаряме, че трѣбва — ние гражданитѣ да подкрепимъ това дѣло, — нѣщо въ което не искаме да се съмняваме, особено сега, когато се иматъ прѣдъ видъ голѣмитѣ, не, далечъ надминаващи нашитѣ очаквания постижения, които сжщитѣ хора, макаръ и не особени като дружество — миналата година имаха съ многократното прѣдставяне на операта «Каменъ и Цена».

Поставянето на «Тахиръ Беговица» на сцена ни наведе на тия мисли, поради не много ласкавата дѣйствителность срѣдъ която, ние — Ямболци — живѣемъ.

Накрай, като се уповаваме на вѣрата ни въ добрия успѣхъ на това свѣтло дѣло, което се поема присърце, нека очакваме всички ония пищни празници на душата, които ще ни донесе музикалното огнище «Гусла» и да му пожелаемъ блѣскавъ иползотворенъ резултатъ.

Леонкавалло.

ХРОНИКА.

КЪМЪ АБОНАТИТѢ.

Отъ идния брой почваме да печатаме имената на всички абонати отъ градоветѣ и селата, които получаваха вестника година и половина и не изплатиха абонамента му предявенъ съ квитанции по пощата, въпреки многократнитѣ ни подканяния, следъ което ще се обърнемъ къмъ сжда. Това за знание на ония несъзнателни, а най-вече и заможни абонати, които сж вписвали по квитанциитѣ вулгарнитѣ си откази.

Абонатитѣ ни отъ града ще бждатъ посетени отъ специално лице, носяще пълномощно отъ стопанина, на които обрѫщаме вниманието, че абонаментъ, изплатенъ на което и да е друго лице, макаръ и съ квитанция отъ името на вестника, не ще се признава, освенъ на ония внесли абонамента си направо въ администрацията.

Обрѫщаме вниманието на всички длъжници по изпъл. дѣла, на които се продаватъ и чергитѣ отъ г-на сжд. приставъ, че «Тракиецъ» печати обявленията на сжд. пристави **50 ст. на дума а не единъ левъ,** както имъ се събиратъ отъ пристава и кредиторитѣ имъ. Нека не признаватъ тия високи такси и за всѣки случай донесатъ въ редакцията, за да се изнесатъ деянията на ограбване и обърне внимание на надлежното мѣсто

Научаваме се отъ положително мѣсто, че добри и благонадежни младежи, на които е присжщо непрекъснатата работа сж поели инициятивата за основаване на **вегетарияиска кооперация** въ града ни.

Която кооперация на първо врѣме ще се нагърбе съ отваряне на вегетарииянска гостилница, отъ каквато се чувства нужда.

Ние пожелаваме успѣхъ и колкото се може по-скоро осжществяване — на заслужаващи внимание и адмирации — начинание.

Нашитѣ поздравления.

Г. Маркъмъ е говорилъ на 13 т. м. предъ ученицитѣ отъ прогимназията за вредата отъ алкохола. Взета е инициативата за основаване секция отъ ученическото въздържателно д-во „Фаръ",

Столарското училище въ г. Котелъ ще бжде, по всѣка вѣроятность, премѣстено въ града ни о ще идущата учебна година.

Нуждата отъ професионални училища въ града се чувства доста и откриването на такова ще бжде отъ значение за бждащето на града ни.

Стенографнитѣ курсове, които, д-во „Габелсбергеръ" ще открие по всѣка вѣроятность отъ 1 мартъ, сж единъ много удобенъ случай за научаване стенографията, която се явява като жизнена необходимость за всѣки културенъ човѣкъ.

Записването ще стане при дружеството.

Сбирка на прогимназиалнитѣ и гимназиалнитѣ учители отъ Бургаски и Ст. загорски окржзи ще се състои на 15 и. м. въ града ни. Сбирката ще се занимае съ избиране на членове за учебния съветъ.

Брѣговетѣ на Тунджа до градската градина сж доста замърсени и правятъ лошо впечатление. Необходимо е по редовното имъ почистване, за да не ставатъ огнища на зараза.

Записвания на членове за Б. Н. М. Сговоръ става при председателя на местния клонъ инж. Бочковъ и секр касиера Н. Бояджиевъ — пощ. чиновникъ.

На 18 т. м. Ямболското Смѣс. Педаг. Училище, даде въ салона на чит. „Съгласие" Литературно-Музикална вечерь съ благотворителна цѣль.

— Още отъ обявената програма личеше, че не ще се поднесе нѣщо особенно на публиката, обаче, послѣднята, отъ желание да помогне на бѣднитѣ ученици, се стече масово, и въ продължение $1/2$ часъ салона бѣ предоволно препълненъ.

Започна забавата, която се плъзна по плоскостьта на *обикновенното* и (ако не казано много) по плоскостьта на *желтоокатa скука,* която се изразяваше отъ публиката въ продължителни и непрекъснати аплодисменти, предизвикани отъ несрѫчното изпълнение на нѣкои номера въ частность. Арията на Тенаглия — изпълнява: К. Ангеловъ, бѣ сведено до музикална невъзможность, както по изпълнение, така и по музика.

Направи впечатление живата картина съ балега, която изплува надъ всичко друго и прикова вниманието на публиката, която до тоя моментъ бѣ все въ очакване

— Забавата завърши безъ всѣкаква *литературна* часть, въпреки, че бѣ афиширано: Литературно-Музикална вечерь.

Мнозина останаха въ недоумение.

Нима не можеха да се изнесатъ нѣкои декламации или нѣкоя пиеска?!

— Обаче, защо не се застжпи литературна часть, малцина ще си отговорятъ?

— А мнозина си спомниха онова врѣме, когато г. Чешмеджиевъ бѣ учитель по музика при сжщото училище.

К. Ч.

ПРОВИНЦИАЛНИ ЧЪРТИЦИ.

Деньтъ на адвоката.

— Ваша милость, ти не си ли адвокатинъ?

— Какво има?

— Господинъ адвокатъ, дойдохъ при васъ да те запитамъ за нѣщо. Може ли да дамъ подъ сждъ комшията си?

— Това зависи отъ васъ.

— Право ли е, г-нъ адвокатъ, той да ми наруши двора? Има ли такъвъ законъ: да влѣзешъ въ чуждото имане?

— Отгде сте вий?

— Ний сме земнодѣлци.

— Какъ се казвате?

— Ти остави, дето ме наруши на владението . . Ами съ какво право той ми изплаши кучето? Какъвъ кабахатъ имаше моето куче, та сега да му е пресипнало гърлото?. . . Туй где го пише, г. адвокатъ? Туй има ли го писано въ закона вжтре?

— Ще ви обясня всичко, — само трѣбва да отговаряте точно на въпроситѣ, които ще ви задамъ.

— Какъ тъй не ще отговарямъ! И предъ тебе ще отговарямъ, и, прокурора да ме пита, и предъ него ще отговарямъ.

— Кой ви влѣзе въ двора, преди колко време?

— Ами, г-нъ адвокатъ, ще можешъ ли да го осждишъ? Ако си положителенъ, тъй да захванемъ дѣлото.

— Ще видимъ това. . . Противъ кого искате да се тжжите?

— И на този и на онзи свѣтъ ще го гоня! Азъ отъ хорски бели съмъ тръгналъ по адвокатски писалища. Ти да си единътъ, г-нъ адвокатъ, ще го оставишъ ли да ти се подиграва на мюлкя?. . . Тая работа ти ще я свършишъ: ти ще й бждешъ докторътъ. За паритѣ — лесна работа! Азъ съмъ насрещна.

— На драго сърце, само че. . .

— Чакай: добре, че се сетихъ. . Баджанакътъ ми — не знамъ дали го познавашъ (где ще го познавашъ!) — иска да търси меразъ. . .

— Пратете го при мене. . . Сега — за вашата работа. Какъста на тя?

— Азъ нали ти рекохъ: сто клетви давамъ, че както ме наруши. И него ще закълна. Предъ прокурора да се закълне!

— Името ви!

— Госпожата ни — да те питамъ — прнета ли е за свидетелка?

— Сетне за това.

— Та думата ми бѣше за баджанака Баща му — Господъ да го прости — не рачи да се подѣли на животьта . . . .

. . . .

— Я, чуй, господа! Ще те попитамъ още единъ въпросъ: бива ли да ти заплати до недѣля? Чункимъ, сега нѣмамъ пари отгоре си.

Хамлетъ отъ К.-Агашка околия.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

— **Туризъма** въ града ни отново добива интезивность и нека се надеваме двѣтѣ д-ва станатъ солидни клутурни фактори Вѣредъ обществото На 15 т. м. бѣ устроенъ излетъ отъ «Тунджа» до Еркесията на който присжтствуваха 100 излетника отъ двата пола.

За сега отъ страна на гимназията на клона се указва съдействие, което е единъ много отраденъ фактъ Не трѣбва да оставяме младежкитѣ движения, защото тѣ сж лаборатория за създавене добри общественици.

Среща на клоноветѣ отъ Б. Т. Д. ще се състои навѣрно на 8 мартъ въ града ни. Срещата ще бжде само за клоноветѣ отъ Ю. И България Тя ще бжде отъ голѣмо значение за туризма въ Ямболъ.

Спортнитѣ клубове ще откриятъ наскоро своитѣ сезони за игра.

Кл. «Тунджа» е ревизиранъ отъ членъ на У. Н. на съюза и е намеренъ въ добро състояние.

Излетъ презъ другата седмица устройва «Тунджа» до Синитѣ камъни. Излета се очаква съ нетърпение отъ Туристскитѣ среди.

КНИЖНИНА.

Получиха се въ редакцията ни слѣднитѣ вестници и списания:

„Нова Ера", (Органъ на Мл. Хр. д-ва въ България).

— Пжтищата, които сж очертани предъ младежьта сж тъмни и неясни. Защото: тѣ не сж освѣтлени отъ пълна свѣтлина. Тѣ не задоволяватъ. И младежьта търси, лута се. Повръща се на стари истини. Така Християнството, изразено не отъ църквитѣ, а отъ самия Христосъ е една свѣтлина за всички, които търсятъ.

Сп. «Нова Ера» идва днесъ да обърне младежьта къмъ пълната свѣтлина на Христовото учение. Нека се подкрепи отъ тѣзи, които работятъ за великото дѣло на Христосъ.

Списанието се списва отъ видни учени, които градятъ въ душитѣ си любовьта и работятъ за нейното съзиждане въ живота.

Нека се подкрепимъ!

Сп. „Морски Сговоръ", органъ на Б. Н. М. С. — год, II бр. 1 и 2. Списанието си поставя за цель да приобщи българина къмъ морето и да изтъкне неговото (на морето) значение за економическото, стопанското и културно издигане на България М. С. заслужава, поради умѣлото си списване, да бжде настолна книга на всѣки просвѣтенъ човѣкъ.

НОЩЬТА.

Въ твойта люлка тъмна,
де на нийде свѣтла пжтека не води
въ твойта люлка надъ черни мочури
— изгнива кълна
разтръгнатъ —
и твойта студена рждива ржка
преде
средъ бѣсни небесни хороводи
хиляди стонове
презъ облаци въ кичури.

Ти замирашъ
и въ тебе забвение кове,
изтисква и разтръгва
локва огромна,
която повлечена спира
предъ всѣка врата:
съ редици вампири,
съ тишини безъ томление —
до сънна сирота мечта
за день безъ слънце.

А деньтъ е далече
и всѣки не иска да мисли за — него,
всѣки чака
той да дойде нечаканъ —
и съ внезапенъ размахъ да изпречи
тъмната снага на Балкана
бѣлитѣ пиявици — по него снѣга,
и тѣсния пжть —
все тжженъ, и тъменъ, и каленъ,
като грѣхътъ
на живота.

И твойта тежка престжпна мощь
въ непонятенъ захласъ се шири
и рови изъ свититѣ кжтчета
на толкова покрусени сърца.
О нощь,
— съюзница на блатни нероди,
ти, вестителка блага и сжща
на свойтѣ страшни
отречени и вѣчни чада:
— вампири
въ саза,
по тръстикитѣ
вампири въ коминитѣ,
въ нивитѣ —
и страхъ, който броди
и разяжда очитѣ,
като сжща жълта проказа.

Подъ стрѣхитѣ
гдето е пълно съ жалби и смърть,
ти прикачвашъ свойтѣ мокри смолни забрадки,
и въ прозорцитѣ шъпа поднасяшъ
и въ нея — малъкъ талисманъ за всѣки —
да го свързва съсъ себе си злото
и на всѣки кръстопжть
всѣки мигъ да е призванъ
за мжченически загадки —
отвѣки, отвѣки
по страшни, по властни
отъ пустинния мракъ следъ „Отче Нашъ".

Т. Драгановъ.

Самостоятелна кжща — 2 стаи и кухня — се дава подъ наемъ. — Споразумение редакцията.